

Podmiňovací způsob

Podmiňovací způsob přítomný

A) Forma

věta oznamovací	zápor	otázka	záporná otázka
I would go	I would not go	Would I go?	Would I not go?
He would go	He would not go	Would he go?	Would he not go?
stažené tvary			
I'd go	I wouldn't go		Wouldn't I go?
He'd go	He wouldn't go		Wouldn't he go?

B) Užití

Podmiňovací způsob přítomný vyjadřuje v anglickém jazyce děj, který by za jistých podmínek mohl nastat - v přítomnosti nebo budoucnosti.

I would sign it. Podepsal bych to.
They would call me. Zavolali by mi.

Angličtina užívá would ve všech osobách. V 1. osobě jednotného i množného čísla je možno užit také should. Tento tvar se už dnes pocít'uje jako knižní.

We would send the fax. Poslali bychom ten fax.
We should send the fax. Poslali bychom ten fax.

Should může ale v anglickém jazyce vyjadřovat také doporučení nebo radu.

We should send the fax. Měli bychom ten fax poslat.

Should se v tomto významu v angličtině užívá ve všech osobách. Stejný význam jako should má rovněž výraz ought to.

You should speak up. Měl bys mluvit hlasitěji.
You ought to speak up. Měl bys mluvit hlasitěji.

Could, might jsou tvary podmiňovacího způsobu sloves can a may.

She could come with us. Mohla by jít s námi.
She might come with us. Snad by mohla jít s námi.

Could zde vyjadřuje, že určitou věc by bylo možno uskutečnit, might navíc vyjadřuje jistou pochybnost.

Could je ale v anglickém jazyce rovněž tvarem minulého času.
She could come with us. Mohla jet s námi.

Podmiňovací způsob minulý

A) Forma

věta oznamovací	zápor	otázka	záporná otázka
I would have gone	I would not have gone	Would I have gone?	Would I not have gone?
He would have gone	He would not have gone	Would he have gone?	Would he not have gone?
stažené tvary			
I'd have gone	I wouldn't have gone		Wouldn't I have gone?
He'd have gone	He wouldn't have gone		Wouldn't he have gone?

Angličtina tvoří podmiňovací způsob minulý pomocí would a minulého infinitivu významového slovesa (minulý infinitiv = have + příčestí trpné, např. have worked, have written).

Podobně jako u podmiňovacího způsobu přítomného je v angličtině možno v 1. osobě jednotného i množného čísla užit should. Rovněž zde se pocít'uje jako knižní tvar.

B) Užití

Podmiňovací způsob minulý vyjadřuje v anglickém jazyce děj, který za jistých podmínek mohl nastat v minulosti, ale neuskutečnil se.

I would have learnt it. But I didn't have the time. Naučil bych se to. Ale neměl jsem čas.

V češtině také existuje zvláštní tvar pro podmiňovací způsob minulý: Byl bych se to naučil. Na rozdíl od angličtiny se v češtině užívá tento tvar už jen zřídka.

Srovnajte

She would lend me some money. Půjčila by mi nějaké peníze.
She would have lent me some money. Půjčila by mi nějaké peníze.
(Byla by mi nějaké peníze půjčila.)

První věta vyjadřuje, že za jistých podmínek mi peníze půjčí, tato možnost existuje. Druhá věta znamená, že tato možnost v minulosti byla, ale dnes už neexistuje.

Podobně

I would do it. Will you help me? Udělal bych to. Pomůžeš mi?
I would have done it. But you didn't help me. Udělal bych to. Ale ty jsi mi nepomohl.

Stejně se v angličtině užívá podmiňovací způsob minulý u sloves should, could a might.

Srovnajte

You should finish it. Měl bys to dokončit.
You should have finished it. Měl jsi to dokončit. (Ale nedokončil jsi to.)
We might have dinner. Snad bychom si mohli dát večeři.
We might have had dinner. Snad jsme si mohli dát večeři.
(Nedali jsme si.)

They could fly tomorrow. Mohli by letět zítra.
They could have flown last week. Mohli letět minulý týden. (Ale neletěli.)

Might + minulý infinitiv (might have been) a could + minulý infinitiv (could have been) se v anglickém jazyce užívají, jestliže spekulujeme o minulosti (co mohlo být, kdyby ...). Víme ale, že je to jen spekulace, ve skutečnosti k události nedošlo.

He might/could have died. But they rescued him. Mohl umřít. Ale zachránili ho.
He might/could have won. But he didn't buy a ticket. Mohl vyhrát. Ale nekoupil si los.

Srovnajte

Spekulovat o minulosti můžeme v angličtině také pomocí may + minulý infinitiv (nejde ovšem o podmiňovací způsob). V tom případě ale nevíme, zda k události ve skutečnosti došlo nebo ne.

He may have died. Možná umřel.
He may have won. Možná vyhrál.